

Dana 18. lipnja 2015., Europski sud za ljudska prava donio je presudu u predmetu B. i drugi protiv HRVATSKE (zahtjev br. 71593/11) u kojoj je s pet glasova za, te dva protiv, presudio da je došlo do povrede prava na život u postupovnom aspektu tog prava zajamčenog u članku 2. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ujedno je sud Jednoglasno odlučio kako nema potrebe ispitati prigovor vezan uz zabranu diskriminacije na temelju čl. 14 Konvencije ni prigovor na pravo na djelotvoran pravni lijek, temeljem čl. 13. Konvencije.

Podnositeljicama zahtjeva sud je dosudio pravično zadovoljenje te tužena država treba isplatiti, u roku od tri mjeseca, od datuma konačnosti presude, sljedeće iznose u kunama po važećoj stopi na dan namirenja: 20000 € na ime nematerijalne štete uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati i 1000 € na ime naknade troškova i izdataka uz sve poreze koji bi se mogli zaračunati. Pridržavanje postupovnih obveza države iz članka 2. traži od domaćeg pravnog sustava da dokaže svoju sposobnost primjene kaznenog prava protiv onih koji su nezakonito oduzeli život drugome. Također se podrazumijeva i zahtjev promptnosti i razumne ekspeditivnosti istrage. Iako ne postoji apsolutna obveza da svi kazneni progoni završe osudom ili određenom kaznom, nacionalni sudovi ni u kojem slučaju ne smiju dopustiti da kaznena djela nasilnih smrti prođu nekažnjeno.

U odnosu na ovaj predmet, sud napominje da kažnjavanje nadređenih jer nisu poduzeli potrebne i razumne mjere za sprječavanje ili kažnjavanje ratnih zločina koje su počinili njihovi podređeni ne može osloboditi potonje od vlastite kaznene odgovornosti. Sud primjećuje da policijski izvidi glede okolnosti V.B.-ove smrti nisu bili neovisni. Konkretno, istraga je povjerena sisačkoj policiji, istim onim snagama za čije se načelnike sumnjalo da su sudjelovali u događajima povezanim s ubojstvom V.B.-a. Zamjenik načelnika policije osuđen je radni zločin protiv civilnog stanovništva; za organizaciju i toleriranje djela koja uključuju, između ostalih i ubojstvo V.B.-a. Prema mišljenju Suda, ti čimbenici predstavljali su očiti sukob interesa i nedostatak neovisnosti istražnih tijela.

U prolgu presuda te analiza presude.

(lang:50001:en)/(yams-select:50001)